

दानिएलको पुस्तक - दुई सय नम्बर

भविष्यवाणीको उद्घाटन: दोस्रो सङ्ग्रहण र एड्भेन्टिस्ट अन्त्यकालशास्त्रमा यसको महत्त्व

Jeff Pippenger

2024-05-05

हामी त्यस भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधिलाई विचार गरिरहेका छौं, जसलाई अगमवक्ता यशैयाले पहिचान गर्नुभएको दोस्रो जम्मा हुने कार्यको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, र पछि सिस्टर ह्याइटले पनि।

र त्यस दिन यिशैको एउटा मूल हुनेछ, जो जातिहरूका निम्ति एउटा ध्वजचिह्नको रूपमा खडा हुनेछ; अन्यजातिहरूले त्यहीलाई खोज्नेछन्; र उहाँको विश्राम महिमामय हुनेछ। अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि प्रभुले आफ्नो जनको बाँकी अंशलाई, जो छोडिएका हुनेछन्, अशूरबाट, मिश्रबाट, पत्रोसबाट, कूशबाट, एलामबाट, शिनारबाट, हमातबाट, र समुद्रका टापुहरूबाट फिर्ता ल्याउन दोस्रो पटक फेरि आफ्नो हात बढाउनुहुनेछ। अनि उहाँले राष्ट्रहरूका निम्ति एउटा ध्वजचिह्न उठाउनुहुनेछ, र इस्राएलका निष्कासितहरूलाई एकत्र गर्नुहुनेछ, अनि पृथ्वीका चारै कुनाबाट यहूदाका छरपस्ट पारिएकाहरूलाई जम्मा गर्नुहुनेछ। एफ्राइमको डाह पनि हट्नेछ, र यहूदाका शत्रुहरू काटी हटाइनेछन्; एफ्राइमले यहूदासित डाह गर्नेछैन, र यहूदाले एफ्राइमलाई दुःख दिनेछैन। यशैया 11:10-13।

जब परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरू दोस्रो पटक एकत्र गरिन्छन्, तब ती चेलाहरूबीच एकता हुन्छ, जसको प्रतिनिधित्व पेन्टेकोस्टभन्दा अधिका दस दिनहरूले गरेका थिए, र जसलाई यशैयाले त्यस समयको रूपमा उल्लेख गर्छन्, जब, “एफ्रैमको डाह पनि हट्नेछ, र यहूदाका शत्रुहरू काटिनेछन्; एफ्रैमले यहूदासँग डाह गर्नेछैन, र यहूदाले एफ्रैमलाई सताउनेछैन।”

“परमेश्वरका जनहरूमाथि परीक्षाहरू आउनुपर्नेछन्, र जुँगालाई गुहँबाट अलग गरिनुपर्नेछ। तर अबदेखि एफ्रैमले यहूदाप्रति डाह नगरोस्, र यहूदाले पनि एफ्रैमलाई अब उप्रान्त सताओस्। पवित्रीकृत हृदय र ओठहरूबाट दयालु, कोमल, करुणामय वचनहरू प्रवाहित हुनेछन्। हामी एकतामा बाँधिनु अत्यावश्यक छ, र यदि हामी सबैले ख्रीष्टको नम्रता र दीनता खोज्यौं भने, हामीसँग ख्रीष्टको मन हुनेछ, र आत्माको एकता हुनेछ।” Review and Herald, March 19, 1895.

ख्रीष्टले एक लाख चवालीस हजारलाई दोस्रोपटक भेला गर्नुहुँदा सम्पन्न गर्नुहुने कार्यको एक तत्त्व एकीकरण हो। त्यस एकतालाई पेन्टेकोस्टतर्फ लैजाने दश दिनले, र एक्सेटर शिविर-सभाका छ दिनले प्रतिनिधित्व गरेका थिए; र यदि २२ अक्टोबर १८४४ को महान् निराशा अनुभव गरेका मानिसहरूले आफ्नो बाटो नबिर्सका भए, त्यो १८५६ देखि १८६३ सम्म सम्पन्न हुन सक्थ्यो।

“तर निराशापछिको शङ्का र अनिश्चितताको अवधिमा, आगमनमाथि विश्वास गर्ने धेरै जनाले आफ्नो विश्वास त्यागे। मतभेद र विभाजनहरू उत्पन्न भए.... यसरी काममा बाधा पुग्यो, र संसार अन्धकारमा छोडियो। यदि सम्पूर्ण एड्भेन्टिस्ट समुदाय परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वासमा एकताबद्ध भएको भए, हाम्रो इतिहास कति व्यापक रूपमा भिन्न हुने थियो!”

“ख्रीष्टको आगमन यसरी ढिलाइ हुनु परमेश्वरको इच्छा थिएन। परमेश्वरले आफ्ना प्रजा, इस्राएलले, उजाडस्थानमा चालीस वर्ष भौँतारिनुपरोस् भनी अभिप्राय गर्नुभएको थिएन। उहाँले तिनीहरूलाई सीधै कनानको देशमा लैजाने, र त्यहाँ तिनीहरूलाई एउटा पवित्र, स्वस्थ, सुखी प्रजाको रूपमा स्थापित गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। तर जसलाई यो पहिले प्रचार गरिएको थियो, तिनीहरू ‘अविश्वासको कारणले’ भित्र प्रवेश गरेनन् (हिब्रू 3:19)। तिनीहरूका हृदय गनगनाहट, विद्रोह, र घृणाले भरिएका थिए, र उहाँले तिनीहरूसँगको आफ्नो करार पूरा गर्न सक्नुभएन।”

“चालीस वर्षसम्म अविश्वास, गनगनाहट, र विद्रोहले प्राचीन इस्राएललाई कनान देशबाट बाहिरै राख्यो। यही पापहरूले आधुनिक इस्राएलको स्वर्गीय कनानमा प्रवेशलाई विलम्ब गराएका छन्। कुनै पनि अवस्थामा परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरू दोषी थिएनन्। प्रभुको नाउँ लिने उहाँका जनहरूको माझमा रहेको अविश्वास, सांसारिकता, असमर्पण, र कलहले नै हामीलाई यति धेरै वर्षसम्म पाप र शोकको यस संसारमा रोकेर राखेको छ।” Selected Messages, book 1, 68, 69.

दोस्रो स्वर्गदूतको अवतरणले पहिलो निराशाको समयमा भएको एक छरिनुलाई पहिचान गर्‍यो, जसले ढिलाइको समयको आरम्भ गरायो; त्यसपछि यसले एक्सेटर शिविर-सभामा छ दिनको एक अवधितर्फ डोर्‍यायो, जहाँ सभाको समाप्तिमा मध्यरातको पुकारको सन्देशमा पवित्र आत्माको उण्डेलाइ हुनुअघि नै सन्देशमाथिको एकता सम्पन्न गरिएको थियो।

२२ अक्टोबर १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको अवतरणले महान निराशाको समयमा भएको तितरबितरलाई पहिचान गरायो, र अति पवित्र स्थानसँग सम्बन्धित सत्यहरू परमेश्वरका जनसमक्ष खोलिएँदै जाँदा शिक्षाको एक अवधि आरम्भ गरायो। १८४९ सम्ममा प्रभुले आफ्ना जनहरूलाई दोस्रो पटक एकसाथ भेला गर्न आफ्नो हात फैलाइरहनुभएको थियो, र १८५१ सम्ममा १८५० को चार्ट प्रस्तुत गरिँदै थियो। त्यस चार्टले आधारभूत सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्‍थ्यो, र ठीक त्यही सन्देशको पनि, जुन संसारको सामु एक झण्डाका रूपमा उचालिनु पर्ने थियो।

ख्रीष्टद्वारा चेलाहरूलाई दोस्रो पटक भेला गरिने कार्य उहाँको अवतरणसँगै तुरुन्तै आरम्भ भयो, र एक्सेटरका मानिसहरूलाई भेला गरिने कार्य पर्खाइको समयावधिमा आरम्भ भयो। १८६३ को विद्रोहको इतिहासमा, १८४४ मा पवित्रस्थानको ज्योति उद्घाटित हुँदा सुरु भएको शैक्षिक प्रक्रियामा कम्तीमा पाँच वर्ष बितिसकेपछि दोस्रो पटकको भेला गरिने कार्य आरम्भ भयो। १८४८ मा इस्लामले त्यसबेला राष्ट्रहरूलाई क्रोधित तुल्याइरहेको थियो। दोस्रो भेलालाई एउटा प्रगतिशील कार्यको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जो पेन्तिकोसको अधिका दस दिनको आगमनद्वारा, साथै एक्सेटर क्याम्प-मीटिङका छ दिनद्वारा सम्पन्न गरिन्छ, र १८५६ सम्ममा पूरा भइसक्नुपर्ने थियो।

आफ्ना जनहरूलाई दोस्रो पटक भेला पार्ने कार्य तेस्रो स्वर्गदूतको समापन कार्य हो, र यो ख्रीष्टको हातद्वारा सम्पन्न हुन्छ।

जब सब्तको दिन आयो, उहाँले सभाघरमा शिक्षा दिन थाल्नुभयो; र धेरैले उहाँलाई सुनेर छक्क पर्दै भने, “यस मानिसले यी कुराहरू कहाँबाट पायो? र उहाँलाई दिइएको यो कस्तो ज्ञान हो, कि यस्ता पराक्रमी कामहरू समेत उहाँका हातद्वारा सम्पन्न हुन्छन्?” मर्कुस ६:२।

जब दैवी प्रतीक अवतरित हुन्छ, तब उत्पन्न हुने तितरबितरले एउटा परीक्षण-प्रक्रियाको आरम्भ गर्दछ, जसले अन्ततः उपासकहरूका दुई वर्गहरू प्रकट गर्दछ, र यसरी मन्दिरलाई शुद्ध पार्दछ।

जसको नाङ्गो उहाँको हातमा छ, र उहाँले आफ्नो खलिहानलाई पूर्णतया सफा गर्नुहुनेछ, र आफ्नो गहुँ भकारीमा जम्मा गर्नुहुनेछ; तर उहाँले भुसलाई ननिम्ने आगोले जलाउनुहुनेछ। मत्ती ३:१२।

त्यस अवधिमा परमेश्वरका जनहरूले स्वर्गदूतको हातबाट सन्देश लिएर त्यसलाई खानु छ।

अनि मैले स्वर्गबाट अर्को एक शक्तिशाली स्वर्गदूत ओर्लेर आएको देखें, जो बादलले वेष्टित थियो; र उसको शिरमाथि इन्द्रेणी थियो, र उसको मुख सूर्यजस्तै थियो, अनि उसका खुट्टाहरू आगोका खम्बाहरूजस्ता थिए। अनि उसको हातमा एउटा सानो पुस्तक खोलिएको थियो; र उसले आफ्नो दाहिने खुट्टा समुद्रमाथि, र देब्रे खुट्टा पृथ्वीमाथि राख्यो। प्रकाश १०:१, २

अप्रिल १९, १८४४ मा दोस्रो स्वर्गदूतको आगमन हुँदा परमेश्वरका जनहरू छरपस्ट भएका थिए। अगस्ट ११, १८४० मा प्रकाशितवाक्य अध्याय नौ, पद पन्ध्रको भविष्यवाणी पूरा हुँदा तिनीहरू प्रारम्भमा एकत्रित गरिएका थिए, तर चार्टमा रहेका केही सङ्ख्याहरूको गणनामा भएको भूलमाथि प्रभुले आफ्नो हात थाम्नुभएको थियो।

“मैले देखें कि १८४३ को चार्ट प्रभुको हातद्वारा निर्देशित थियो, र यसलाई परिवर्तन गरिनु हुँदैन; ती अंकहरू उहाँले जस्तो चाहनुहुन्थ्यो त्यस्तै थिए; उहाँको हात तिनमध्ये केही अङ्कहरूमा भएको एउटा त्रुटिमाथि थियो र त्यसलाई लुकायो, ताकि उहाँको हात हटाइएसम्म कसैले पनि त्यसलाई देख्न नसकोस्।” Early Writings, 74.

उहाँको हात हटाइएपछि शमूएल स्नोले ढिलाइ भएको दर्शनको सही मिति पहिचान गर्न सके।

“ती विश्वासी, निराश भएका जनहरू, जसले किन आफ्ना प्रभु आउनुभएन भनेर बुझ्न सकेनन्, अन्धकारमा छोडिएनन्। फेरि तिनीहरूलाई भविष्यवाणीसम्बन्धी कालावधिहरूको खोजी गर्न आफ्ना बाइबलतर्फ डोर्याइयो। प्रभुको हात ती अंकहरूबाट हटाइयो, र गल्ती स्पष्ट पारियो। तिनीहरूले देखे कि भविष्यवाणीसम्बन्धी कालावधिहरू १८४४ सम्म पुग्दछन्, र भविष्यवाणीसम्बन्धी कालावधिहरू १८४३ मा समाप्त भए भन्ने देखाउन तिनीहरूले प्रस्तुत गरेको उही प्रमाणले तिनै १८४४ मा समाप्त हुने कुरा प्रमाणित गर्‍यो।” Early Writings, 237.

पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतको इतिहासमा ख्रीष्टको हातसँग सम्बन्धित मार्गचिह्नहरूको एक शृङ्खला समाविष्ट छ। जब उहाँ अगस्त ११, १८४० र अप्रिल ११, १८४४ मा तल ओर्लनुभयो, उहाँको हातमा एउटा सन्देश थियो। मे १८४२ मा १८४३ को चार्टको निर्माण र प्रकाशनलाई निर्देशन दिने उहाँकै हात थियो। चार्टमा रहेका सङ्ख्याहरूको त्रुटिलाई मुहरबन्द गर्ने पनि उहाँकै हात थियो। पहिलो निराशाको तितरबितरपछि, यर्मिया ख्रीष्टको हातको कारण एकलै बसे। त्यसपछि उहाँले आफ्नो हात हटाउनुभयो, र यसरी मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई अमुहरबन्द गर्नुभयो। आफ्ना मानिसहरूलाई दोस्रो पटक जम्मा गर्न आफ्नो हात पसारने कार्य पहिलो निराशादेखि एक्सेटर शिविर-सभासम्म भयो, जसरी पवित्र आत्माको उण्डेलाइ हुनुअघि चेलाहरू अन्ततः यरूशलेममा दस दिनका लागि एकसाथ भेला गरिएका थिए। अक्टोबर २२, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै प्रभुले आफ्नो हात उठाउनुभयो।

मैले समुद्र र पृथ्वीमाथि उभिएको देखेको स्वर्गदूतले आफ्नो हात स्वर्गतिर उठायो, र जसले स्वर्ग र त्यसमा भएका सबै कुरा, पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै कुरा, तथा समुद्र र त्यसमा भएका सबै कुरा सृष्टि गर्नुभयो, र जो युगानुयुग जीवित रहनुहुन्छ, उहाँकै शपथ खाएर भन्यो कि अब उसो समय रहनेछैन। प्रकाश १०:५, ६.

११ अगस्त, १८४० को भएको पहिलो भेला देखि २२ अक्टोबर, १८४४ सम्म, पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको इतिहास ख्रीष्टको हातद्वारा चिह्नित छ। २२ अक्टोबर, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूत अवतरित भयो, र महान निराशाद्वारा सानो मिलेराइट बगाल तितरबितर भयो। त्यस मितिमा ख्रीष्टले आफ्ना हात स्वर्गतिर उठाउनुभयो र समय अबउप्रान्त रहनेछैन भनी शपथ खानुभयो।

१८४४ देखि १८६३ सम्मको इतिहासमा भएको दोस्रो भेला ख्रीष्टले आफ्नो हात उठाउनुभएको अवस्थसँगै आरम्भ भयो, र उहाँको हातमा खाइने सन्देश पनि थियो। त्यसपछि १८४९ मा, उहाँले आफ्नो छरपष्ट भएका जनहरूलाई भेला गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात पसारनुभयो। ती जनहरू मध्यरातको पुकारको सन्देशमा भेला भएका थिए, र भविष्यवाणी गरिएको घटना नघट्दा तिनीहरू तितरबितर भएका थिए। एक्सेटर शिविर सभामा ख्रीष्टले आफ्नो बगाललाई भेला गर्नुभयो र सन्देशमाथि तिनीहरूलाई एकीकृत गर्नुभयो, जसरी उहाँले पेन्तिकोसको अधिका दश दिनमा गर्नुभएको थियो। फिलाडेल्फियाली मिलेराइटहरू एक्सेटर शिविर सभाबाट निस्के र पेन्तिकोसलाई पुनरावृत्ति गरे। १८५६ मा, लाओडिसियामा रूपान्तरित भएको आन्दोलनको बाहिर ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो, किनकि ख्रीष्ट लाओडिसियालीको हृदयबाहिर उभिनुहुन्छ र प्रवेश खोज्दै ढकढक्याउनुहुन्छ।

हेर, म ढोकामा उभिएको छु, र ढकढक्याइरहेको छु; यदि कसैले मेरो स्वर सुन्छ र ढोका खोल्छ भने, म उसकोभित्र पर्नेछु, र ऊसँग भोजन गर्नेछु, अनि ऊ मसँग। प्रकाश ३:२०।

१८५६ मा, ख्रीष्टको हात लाओदिकियाको मिलेराइट आन्दोलनको ढोकामा ढकढक्याइरहेको थियो, तर कुनै फल भएन। १८४९ मा, सात वर्षअघि, उहाँले आफ्ना जनहरूलाई दोस्रोपटक भेला गर्न थाल्नुभएको थियो, तर शङ्का र

अनिश्चितताले फिलाडेल्फियाको आन्दोलनलाई रोक्न।

“यदि १८४४ को महान निराशापछि एङ्गेलेस्टहरूले आफ्नो विश्वासलाई दृढतापूर्वक समातिराखेका भए र परमेश्वरको उद्घाटित व्यवस्थापनमा एकताबद्ध भई अघि बढेका भए, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ग्रहण गरी पवित्र आत्माको शक्तिमा त्यसलाई संसारभरि घोषणा गरेका भए, तिनीहरूले परमेश्वरको उद्धार देखेथे, प्रभुले तिनीहरूका प्रयासहरूसँग सामर्थ्यपूर्वक कार्य गर्नुहुनेथ्यो, काम सम्पन्न भइसकेको हुनेथियो, र ख्रीष्ट यसअघि नै आफ्ना जनलाई तिनीहरूको प्रतिफल दिन ग्रहण गर्न आउनुभएको हुनेथियो। तर निराशापछि आएको शङ्का र अनिश्चितताको अवधिमा, धेरै एङ्गेलेस्ट विश्वासीहरूले आफ्नो विश्वास त्यागे.... यसरी काम अवरुद्ध भयो, र संसार अन्धकारमा छाडियो। यदि सम्पूर्ण एङ्गेलेस्ट समुदाय परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वासमा एकताबद्ध भएको भए, हाम्रो इतिहास कति भिन्न हुनेथियो!” Evangelism, 695.

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा ख्रीष्टले आफ्ना अन्तिम-दिनका मानिसहरूलाई भेला गर्नुभयो, जो त्यसपछि जुलाई १८, २०२० मा तितरबितर भए। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा भेला गरिएकाहरूले ख्रीष्टको हातबाट लुकाइएको पुस्तक लिएर खाए। जुलाई १८, २०२० मा तिनीहरूले उहाँको उठाइएको हातद्वारा प्रतिरूपित आज्ञालाई अस्वीकार गरे, जसले “समय अब उप्रान्त रहनेछैन” भनी चिह्नित गर्यो।

फिलाडेल्फियाली मिलेराइटहरूले १८४३ को आफ्नो गलत भविष्यवाणीमा कुनै विद्रोह प्रकट गरेनन्, किनकि उनीहरूले प्रभुले प्रकट गर्नुभएको समस्त ज्योतिअनुसार काम गरेका थिए; तर १८ जुलाई, २०२० मा तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनका लाओडिसियालीहरूले उहाँको हातसँग सम्बन्धित ज्योतिको विरुद्ध विद्रोह गरे। १८४४ पछि, पहिलो स्वर्गदूतको फिलाडेल्फियाली आन्दोलनले “सन्देश र अनिश्चितताको अवधिमा” “आफ्नो विश्वास त्याग्यो,” र लाओडिसियाली बन्यो।

१८५६ ले त्यस संक्रमणको बिन्दुलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले अन्तिम दिनहरूका परमेश्वरका जनहरूको लागि संक्रमणको बिन्दुको पूर्वछाया दिन्छ।

१८४९ र १८५६ बीचका सात वर्षहरूमा कुनै समय फिलाडेल्फियन मिलेराइट आन्दोलनले आफ्ना मानिसहरूलाई दोस्रोपटक जम्मा गर्न फैलिँदै आएको प्रभुको हातको प्रतिरोध गर्‍यो, र प्रतिज्ञा यो थियो कि उहाँले त्यस बेला विगतमा गर्नुभएका भन्दा अझ बढी गर्नुहुनेथियो।

“सेप्टेम्बर २३ मा, प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि उहाँले आफ्ना जनहरूको बाँकी अंशलाई पुनःप्राप्त गर्न दोस्रो पल्ट आफ्नो हात फैलाउनुभएको थियो, र यस भेला गर्ने समयमा प्रयत्नहरूलाई दोब्बर गर्नुपर्छ। तितरबितर पार्ने समयमा इस्राएल प्रहारित र च्यालिएको थियो; तर अब भेला गर्ने समयमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई निको पार्नुहुनेछ र बाँधिदिनुहुनेछ। तितरबितर पार्ने समयमा सत्य फैलाउन गरिएका प्रयत्नहरूको प्रभाव अत्यन्त थोरै थियो, तिनले थोरै वा केही पनि सिद्ध गर्न सकेनन्; तर भेला गर्ने समयमा, जब परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई भेला गर्न आफ्नो हात लगाउनुभएको छ, सत्य फैलाउने प्रयत्नहरूले आफ्नो अभिप्रेत प्रभाव पार्नेछन्। सबैजना यस कार्यमा एकताबद्ध र उत्साही हुनुपर्छ। मैले देखें कि अहिलेको भेला गर्ने समयमा हामीलाई मार्गदर्शन गर्न उदाहरणस्वरूप तितरबितर पार्ने समयको उल्लेख गर्नु कसैका लागि लाजमर्दो कुरा थियो; किनकि यदि परमेश्वरले अहिले हाम्रो निम्ति त्यति मात्र गर्नुहुन्छ जति उहाँले त्यसबेला गर्नुभएको थियो भने, इस्राएल कहिल्यै भेला हुने थिएन। सत्यलाई प्रवचनद्वारा प्रचार गरिनु जतिकै, पत्रिकामार्फत प्रकाशित गरिनु पनि आवश्यक छ।” Review and Herald, November 1, 1850.

स्पष्टतः, प्रभुले आफ्नो कार्यलाई एकतामा अघि बढाउने प्रयास गर्नुभयो, तर त्यो एकता प्रस्टै भंग भइसकेको थियो, र “निराशापछि आएको शङ्का र अनिश्चितताको अवधिमा, धेरै एङ्गेलेस्ट विश्वासीहरूले आफ्नो विश्वास त्यागे।” The Present Truth (पछि Review and Herald) १८४९ मा प्रकाशित हुन थाल्यो, र १८५१ सम्ममा १८५० chart उपलब्ध थियो, तर १८५६ सम्म आइपुग्दा लेवीव्यवस्था २६ को “सात समय” को सन्देश अपूर्ण नै छोडियो। २२ अक्टोबर, १८४४ मा खोलिएको सन्देश त्यतिखेर प्रकट भयो जब तेइस सय वर्ष र पच्चीस सय बीस वर्षका

समय-भविष्यवाणीहरू समाप्त भए।

त्यस समयमा सबै अन्य शिक्षाहरूभन्दा माथि उज्यालो भएर चम्किएको शिक्षा थियो, र बाह्र वर्षसम्म एक परीक्षा-प्रक्रिया अघि बढिरह्यो, जबसम्म 1856 मा अन्तिम परीक्षा आइपुगेन। त्यो परीक्षा भूमिको सबै-विश्रामसम्बन्धी थियो, र यसले मानिसहरूका लागि सबै-विश्रामबाट आरम्भ भएको एक परीक्षा-प्रक्रियाको अन्त्यलाई चिन्हित गर्‍यो। त्यो परीक्षा-अवधिले अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर वहन गरेको थियो। 1856 ले मिलरद्वारा पत्ता लगाइएको पहिलो आधारभूत सत्यसम्बन्धी ज्ञानको वृद्धिलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्‍यो, त्यसैले त्यस स्तरमा पनि यसले अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर धारण गरेको थियो। परमेश्वरका पवित्र ठहरिएका जनहरूको चिन्ह भएको सबै-सत्यलाई सातौँ तुरहीको ध्वनिका रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो, जब विश्वासीभित्रको ख्रीष्टको रहस्य, अर्थात् महिमाको आशा, पूरा हुन्छ। “सात पल्ट” लाई प्रायश्चित्तको दिनमा फुक्नुपर्ने जुबिलीको तुरहीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

१८५६ देखि १८६३ सम्मका ती सात वर्षहरूले चेलाहरूका लागि यरूशलेममा बितेका दस दिनहरूको, र फिलाडेल्फियाली मिलेराइटहरूका लागि एक्सेटर शिविर-सभाका छ दिनहरूको प्रतिनिधित्व गर्थे; तर दुःखको कुरा, त्यो अवधि संक्रमणकालमा प्रभुले अगुवाइ गर्नुहुने क्रममा उहाँको पछि लाग्न इन्कार गर्नेहरूको दृष्टान्त बन्यो। पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको इतिहास, जो सात गर्जनहरूको ऐतिहासिक अवधि हो, यसले प्रभुले आफ्ना जनहरूलाई दोस्रो पटक एकत्र गर्न अप्रिल १९, १८४४ देखि आफ्नो हात फैलाउनुभएको कुरा पहिचान गराउँछ, र बुद्धिमानहरूले ख्रीष्टलाई अति पवित्र स्थानभित्र पछ्याएझैं आज्ञाकारी प्रत्युत्तरको चित्रण गर्दछ।

पहिलो कादेशको इतिहास, अर्थात् 1844 देखि 1863 सम्मको तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासले प्रभु आफ्ना जनहरूलाई दोस्रो पटक बटुल्नका लागि फेरि आफ्नो हात पसाउँ हुनुहुन्छ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ, तर त्यस इतिहासमा विद्रोह प्रकट हुन्छ। अब, जुलाई 2023 देखि, तेस्रो पटक, प्रभु फेरि आफ्ना जनहरूलाई दोस्रो पटक बटुल्नका लागि आफ्नो हात पसाउँ हुनुहुन्छ, र तिनीहरूले आज्ञाकारी फिलाडेल्फियालीहरूको रूपमा दोस्रो कादेशलाई पूरा गर्नेछन्, किनकि सत्यको हस्ताक्षरले ती तीन पटकलाई आरम्भ र अन्त्यले आज्ञाकारी फिलाडेल्फियालीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्ने, र बीचको उदाहरणले आज्ञा नमान्ने लाओडिसियालीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्ने रूपमा पहिचान गराउँछ।

हामी यो अध्ययन अर्को लेखमा जारी राख्नेछौं।

“के मण्डलीहरूले लाओदिकियाको सन्देशलाई ध्यान दिनेछन्? के तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्नेछन्, वा सत्यको अति गम्भीर सन्देश—तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश—संसारमा घोषणा गरिँदै हुँदाहुँदै पनि तिनीहरू पापमै अघि बढिरहनेछन्? यो कृपाको अन्तिम सन्देश हो, पतित संसारका निम्ति अन्तिम चेतावनी। यदि परमेश्वरको मण्डली न्यायो-चिसो बन्छ भने, पतित भई दुष्टात्माहरूको वासस्थान, हरेक अशुद्ध आत्माको अड्डा, र हरेक अशुद्ध तथा घृणित पक्षीको पिँजडा बनेका भनी चित्रित गरिएका मण्डलीहरूजस्तै, त्यो पनि अब परमेश्वरको अनुग्रहमा रहँदैन। सत्य सुन्ने र ग्रहण गर्ने अवसर पाएका, र आफूलाई परमेश्वरका आज्ञा-पालन गर्ने जन भनी सम्बोधन गर्दै सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीसँग एकताबद्ध भएका, तर नामधारी मण्डलीहरूमा जति मात्र जीवन्तता र परमेश्वरप्रतिको समर्पण छ त्यसभन्दा बढी केही नभएका मानिसहरूले पनि, परमेश्वरको व्यवस्थाको विरोध गर्ने मण्डलीहरूले जस्तै, निश्चय नै परमेश्वरका विपत्तिहरू भोग्नेछन्। सत्यद्वारा पवित्र पारिएका मानिसहरू मात्र स्वर्गीय निवासहरूमा त्यस राजकीय परिवारका अङ्ग हुनेछन्, जुन ख्रीष्ट उहाँलाई प्रेम गर्ने र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरूका लागि तयार गर्न जानुभएको छ।

“‘म उहाँलाई चिन्दछु’ भनेर भन्छ, तर उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्दैन भने, त्यो झूटा हो, र त्यसमा सत्य छैन” [1 John 2:4]। यसमा ती सबै समावेश छन् जसले परमेश्वरको ज्ञान भएको दाबी गर्छन्, र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्छौं भन्छन्, तर असल कामहरूद्वारा त्यसलाई प्रकट गर्दैनन्। तिनीहरूले आफ्ना कर्मअनुसार प्राप्त गर्नेछन्। “जो कोही उहाँमा स्थिर रहन्छ, उसले पाप गर्दैन; जो कोही पाप गर्छ, त्यसले न उहाँलाई देखेको छ, न उहाँलाई चिनेको छ” [1 John 3:6]। यो सन्देश सबै मण्डलीका सदस्यहरूलाई, Seventh-day Adventist

मण्डलीहरूका सदस्यहरू समेत, सम्बोधन गरिएको हो। “हे साना बालकहरू हो, कसैले तिमीहरूलाई धोका नदेओस्: जसले धार्मिकता आचरण गर्छ, ऊ धार्मिक हुन्छ, जसरी उहाँ धार्मिक हुनुहुन्छ। जसले पाप गर्छ, ऊ शैतानको हो; किनकि शैतानले आरम्भदेखि नै पाप गर्दै आएको छ। यसै उद्देश्यका लागि परमेश्वरका पुत्र प्रकट हुनुभयो, ताकि उहाँले शैतानका कामहरू नाश गर्नुहोस्। जो कोही परमेश्वरबाट जन्मिएको छ, उसले पाप गर्दैन; किनकि उहाँको बीउ त्यसमा रहिरहन्छ: र त्यसले पाप गर्न सक्दैन, किनकि त्यो परमेश्वरबाट जन्मिएको हो। यसैमा परमेश्वरका सन्तानहरू र शैतानका सन्तानहरू प्रकट हुन्छन्: जसले धार्मिकता आचरण गर्दैन, ऊ परमेश्वरको होइन, न त आफ्नो भाइलाई प्रेम नगर्ने” [1 John 3:7-10]।

“जतिले आफूलाई शबाथ पालन गर्ने एडभेन्टिस्ट भनी दाबी गर्छन्, तर पनि पापमै निरन्तर लागिरेहन्छन्, तिनीहरू परमेश्वरको दृष्टिमा झूटा हुन्। तिनीहरूको पापमय चालले परमेश्वरको कार्यको प्रतिकार गरिरहेको छ। तिनीहरूले अरूलाई पापमा डोर्छन्। हाम्रो मण्डलीका प्रत्येक सदस्यका लागि परमेश्वरबाट यो वचन आउँछ, ‘अनि आफ्ना खुट्टाका लागि सीधा बाटाहरू बनाओ, नत्रो लङ्गडो भएको कुरा बाटोबाट बाहिर निस्कियोस्; बरु त्यो निको होस्। सबै मानिसहरूसँग शान्ति र पवित्रताको पछि लाग, जसबिना कसैले पनि प्रभुलाई देख्ने छैन; सावधानीपूर्वक हेर, कतै कोही परमेश्वरको अनुग्रहबाट वञ्चित नहोस्; कतै तीतोपनको कुनै जरा उम्रेर तिमीहरूलाई दुःख नदियोस्, र त्यसद्वारा धेरैजना अशुद्ध नठहरून्; कतै एसावझैँ कुनै व्यभिचारी वा अपवित्र व्यक्ति नहोस्, जसले एक ग्रास भोजनको निम्ति आफ्नो जेठोपनको अधिकार बेचिदियो। किनकि तिमीहरू जान्दछौ, त्यसपछि जब उसले आशिषको उत्तराधिकार पाउन चाह्यो, तब त्यो तिरस्कृत भयो; किनकि आँसुसहित त्यसलाई होशियारीपूर्वक खोजे तापनि उसले पश्चात्तापको स्थान पाएन’ [हिब्रू 12:13-17]।”

“यो ती धेरै जनामाथि लागू हुन्छ जसले सत्यमा विश्वास गर्ने दाबी गर्छन्। आफ्ना कामुक आचरणहरू त्याग्नुको सट्टा, तिनीहरू शैतानको छलपूर्ण कुतर्कको प्रभावमा शिक्षाको गलत मार्गमा अघि बढ्छन्। पापलाई पापपूर्ण रूपमा चिन्न सकिँदैन। तिनीहरूको आफ्नै विवेक अपवित्र भएका छन्, तिनीहरूको हृदय भ्रष्ट भएका छन्, यहाँसम्म कि तिनीहरूको विचारहरू पनि निरन्तर भ्रष्ट छन्। शैतानले तिनीहरूलाई प्रलोभनका साधनका रूपमा प्रयोग गर्छ, ताकि तिनीहरूले आत्माहरूलाई अशुद्ध आचरणतर्फ फसाऊन्, जसले सम्पूर्ण अस्तित्वलाई अपवित्र तुल्याउँछ। ‘जसले मोशाको व्यवस्था [जुन परमेश्वरको व्यवस्था थियो] तुच्छ ठान्यो, त्यो दुई वा तीन साक्षीको आधारमा कृपा बिना मर्थ्यो: त तिमीहरू के ठान्छौ, जसले परमेश्वरका पुत्रलाई पैतालामुनि कुल्चेको छ, र जुन करारको रगतद्वारा ऊ पवित्र पारिएको थियो, त्यसलाई अपवित्र कुरा ठानेको छ, र अनुग्रहका आत्मालाई अपमान गरेको छ, त्यो कति कठोर दण्डको योग्य ठहरिनेछ? किनकि हामी उहाँलाई चिन्छौं जसले भन्नुभयो, प्रतिशोध मेरो हो, म बदला चुकाउनेछु, प्रभु भन्नुहुन्छ। अनि फेरि, प्रभुले आफ्ना जनको न्याय गर्नुहुनेछ। जीवित परमेश्वरका हातमा पर्नु भयङ्कर कुरा हो’ [हिब्रू 10:28-31]।” Manuscript Releases, volume 19, 176, 177.